

[Din'in içi nasıl boşaltılır?] "Gay-Lesbiyen öğrenci kulübü" - I ALEV ALATLI

20 Nisan 2007,

<https://anadoluhaber.blogspot.com/2007/04/dinin-ii-nasl-boaltlr-gay-lesbiyen.html>

Yazının başlığı belki de, "Gözün aydın!" olmalıydı! Düşün, kalktın, yaralandın, debelendin, hırpalandın, miden bulandı, başın döndü, için acıdı, için katıldı ama iki yüz yıllık modernleşme serencamının son durağına da eriştin Türkiye!

Ülkemizin ilk "Gay-Lesbiyen Öğrenci Kulübü"nü kurmayı başardın, "insan hak ve tercihlerine saygılı" bir toplum olduğunu tartışılmaz bir biçimde kanıtladın! Üstelik askeri ya da sivil bir darbe ya da YÖK dayatması olmaksızın, ülkenin en zengin beşinci(1) yükseköğretim kurumu olan "Bilgi Üniversitesi"nde, üstelik 8.887 öğrenci velisinden sadece 10-15 kadarının tepki gösterdiği, mükemmel bir mutabakat ortamında!

Yardımcı Doçent Dr. Halit Kakıncı, ki, kendileri Öğrenci Dekanı'dırlar, "Onları /yani, erkek ve dişi eşcinselleri/ yoksaymamız ve kulübünün kurulmasına izin vermememiz, insan hakları ihlâli olurdu," demişler,(2) "Türk toplum yapısına ters düştüğü için 10-15 veli tepki gösterdi /ama/ biz, liberal bir bakış açısıyla kulübün açılmasına izin verdik... İyi bir yaklaşımda bulunduğumuzu düşünüyoruz. /çünkü/ İnsan hak ve tercihlerine saygılı bir üniversiteyiz." Ne güzel! Kakıncı'nın demeci, eşi türbanlı bir başbakanın Çankaya'yı işaret ettiği bugünlerde, hele de İslamfobiklere, ilâç gibi gelmiş olmalı! Nasıl gelmesin ki!? Modern dünyanın geri kalanı gibi, Türk insanının da "kul" olmaktan geçip, "insan" olmaya karar vermişliğinin en kesin kanıtıdır aleni eşcinselliğin böylesine tescili!

Öyle ya, "kul" olarak kalsaydık, "Allah tarafından yaratılmış" olduğumuz gerekçesiyle O'nun emirlerine teslim olmak zorunda kalacaktık! O'nun emirleri de açık! Daha Tevrat'ta defalarca söylemiş: "Bir erkek bir erkekle kadınla yattığı gibi yatarsa, her ikisi de iğrenç bir şey yapmış olurlar; idam edilecekler - kanlarının günahı kendi üstlerine olacaktır."(3) İncil'de de defalarca söylemiş: "İsrail kızlarından /hiçbirisi/ fahişe olmayacak, İsrail oğullarından /hiçbirisi/ eşcinsel olmayacak."(4). Kur'an'da, "Göz göre göre hâlâ o hayâsızlığı yapacak mısınız? /Bu ilâhi ikazdan sonra hâlâ/ siz, ille de kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yaklaşacak mısınız? Doğrusu siz, beyinsizlikte devam edegelen bir kavimsiniz"(5) buyurmuş. Cezası Kur'an'da muğlâk ama hadislerde(6) açıklanmış.

İnsan fıtratına yapılan haksızlık...

Öte yandan, Yahudiliğin kalesi İsrail'de, gay-lesbiyen öğrenci kulüpleri şöyle dursun, "ABD'den farklı olarak, İsrail ordusu aleni gay yurttaşlarını" askerliğe "kabul" etmektedir. İsrail devletinin eşcinsel evliliklere de itirazı yoktur, ancak "İsrail'de sadece geleneksel(7) evliliklere resmi belge verildiğinden, İsrail'de yaşamak isteyen ama geleneksel evlilik istemeyen veya eşcinsel olan çiftler, ülke dışında evlenirler ve İsrail hükümeti evliliklerini yasal sayar. Nitekim pek çok eşcinsel çift yakındaki bir ülkede, Kıbrıs'ta /Güney!/ evlenip geri dönmektedirler."(8)

Öte yandan, "eşcinsel evliliği bir papaz kutsayabilir ama Tanrı kutsamayacaktır" diyen(9) Katoliklerin ABD'deki 200'den fazla üniversite ve kolejinde düzinelerce gay, lesbian veya çift-tercihli öğrenci kulübü faaliyet göstermektedir. Bunlardan Catholic University, Boston College, Georgetown, DePaul University, Loyola University, and St. Thomas University, yönetmeliklerini "cinsel tercihin ayrımcılık nedeni olamayacağı" şeklinde değiştirmişlerdir. İslam ülkelerine gelince: eşcinselliğin tümünde yasak, hatta bazılarında idamla cezalandırılan bir suç olmasına karşın, amacını "Lesbiyen, gay, gay/lesbiyen, travesti Müslümanların kimliklerini İslam'la uzlaştırmak; sosyal adalet, barış ve hoşgörü kavramlarını yüceltmek; herkesi önyargı, adaletsizlik ve ayrımcılıktan uzak bir dünyaya yakınlaştırmak" olarak açıklayan, uluslararası "Al-Fatiha" örgütü 1997'de kurulmuş olup, halen altı ülkede düzinelerce şubesi vardır. Nasıl oluyor da oluyor, bütün bunlar?

Bugünden yarına olmadıkları muhakkak. Dönüşümü anlamak için beş yüz yıl kadar geri gitmek, "Aydınlanma Çağı" ile birlikte "kul" kavramının nasıl bir değişime uğradığına bakmak lâzım. Malûm olduğu üzere, "Aydınlanma," Aristo'yu kaynak edinen ve Kopernik, Kepler, Galile ve Newton'la devam eden bir dizi buluş ya da keşif sonucunda, kitaplı dinlerin, yani Yahudiliğin, Hıristiyanlığın ve Müslümanlığın, "Dünya ve Kâinat'a dair açıklamalarını" reddeden, yerine yeni açıklamalar getiren sürecin adıdır. Bu süreçte, Hıristiyan dogma ve gelenekleri sorgulanmaya başlanır. Zaman içinde gözlem ve deneye dayalı "bilimsel" düşüncenin çıkarsamaları, kutsal kitaplarda vaaz edilen doğruların yerini alır.

"İnsan"a, daha doğrusu, "insanın fıtratına" ilişkin Hıristiyan ahkâmı, reddedilen doğrularının başlarında yer alır. Örneğin, "insan" İncil'de vaaz edildiği gibi "günahkâr" olarak mı doğmuştur, yoksa tümüyle "masum" mudur? "Kul olmak" bilinci, her insanda doğuştan var mıdır, yoksa sonradan mı telkin edilmiştir? İnsan "her isteyen üzerine her istediğini yazabileceği boş bir sayfa" olarak mı doğar? İnsanın "özgür iradesi" diye bir şey var mıdır? "Fıtrat" denilen nitelik nerede başlar, toplumsal 'öğreti' nerede biter?" vb. vb... Düşünürlerin bunlara ve bunlar

gibi yüzbinlerce soruya verdikleri (ve vermeye devam ettikleri!) cevaplar, Batı medeniyetinin düşün hazinesini oluştururlar.

Cevaplar, tartışmalı, çekişmeli, değişkendirler, ancak, bir ortak paydaları vardır: "insan" çıkışlı olmaları; yani, insan denilen varlığı çözümlenmeye bilimsel yöntemle yaklaşmaları, kutsal kitapların tanım ve tariflerini bir yana bırakarak, olayı "gözlem, deneme-sınama, mantık" ile ele almaları. Yeri gelmişken, ülkemizde hemen her zaman "yardımseverlik, hayırseverlik" gibi çağrışımlarına kurban giden "humanizma" kavramının aslı, bu yaklaşımdır. "İnsancılık," Kâinat ve Dünya'yı Yaratıcı'nın kitaplarından değil, "insan'dan yola çıkarak, 'insan aklıyla' çözümlenmesi gerektiğine dair inanç"ın adıdır. Nitekim "Aydınlanma, Kâinat'ın merkezinden Tanrı'yı aldı, yerine insanı koydu" diye özetlenen gelişmenin aslı budur.

Evrensel ve deęişmez gerçekler...

Ne ki, "insan"ın bir laboratuvar elementi gibi deneme-sınamaya tabi tutulabilmesi için, en azından "insan aklı"nın herkeste aynı şekilde işlemesi gerektiği de açıktır. Aksi takdirde, Tanrı'dan boşaltılan "merkez"in, paganların Kabe'yi putlarla doldurmaları misali, her biri bir başka telden çalan "akıl"larla doldurulduğu kaotik bir durumun meydana çıkması kaçınılmaz çıkacaktır. Bu ciddi sakınca da, "insan tabiatının evrensel ve değişmez" olduğu doktrininin kabulü ile giderilir. İster bir Eskimo olsun, ister bir Nepalli Gurka, Etopya yerlisi ya da Tibet göçebesi, insan için "akılın yolu birdir" hükmü böylece yerleşir. Bu hüküm, 1948 İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi'nin insanlar arasında "ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasi veya diğer herhangi bir akide, milli veya içtimai menşee, servet, doğuş veya herhangi diğer bir fark" gözetilmesini yasaklayan 2. maddesinin de özüdür. "İnsan tabiatının evrensel ve değişmez" olduğu doktrininin kabulü, insanoğluna ilişkin şiddet, tamah, aşk, nefret, hodgâmlık gibi hasletleriyle, bunların dışavurumlarının kuramsallaştırılması, neden-sonuç ilişkilerinin de "evrensel ve değişmez" biçimde saptanması gereğini getirir.

.....

(1) Türkiye'nin Yükseköğretim Stratejisi, Şubat 2007, YÖK yayını, (2) 6 Nisan, 2007, Hürriyet, (3) Eski Ahit, Leviticus 20:13, (4) Yeni Ahit, Deuteronomy 23:17, (5) Neml Suresi, 54-55, (6) "Eşcinsel ilişkiye gireni de girdireni de katledin." Tirmidhi (Ebu İsa Muhammed) 824-892, (7) Ortodoks Yahudilik, (8) Matt Lebovic, 16 Şubat 2007, Boston Üniversitesi konferansı, (9) Lehman Strauss, Litt.D., F.R.G.S. Philadelphia Bible Institute, Eski Ahit tarihçisi.

[Din'in içi nasıl boşaltılır?] Gay-Lesbiyen öğrenci kulübü (II)

ALEV ALATLI

21 Nisan 2007

'Aşk'ın insan varoluşunun "en" reddedilemez tezahürü olduğu üzerinde mutabakat tamdır. Belki bundan, belki de Aydınlanmacıların Hristiyan zincirlerini kırma iştiaqlarından, belki de pagan Yunan ve Roma'nın sadece düşüncesine değil, yaşam biçimine de öykünüldüğünden, "aşk" Aydınlanmacı düşünürlerinin el attıkları ilk fenomenlerden birisi olarak ortaya çıkar.

Böylece doğan "ifade özgürlüğü" atmosferi, 18. yüzyılda çok sayıda pornografik yayın ve "erotik sanat eseri"(10) üretimini beraberinde getirir. 1770'te Aydınlanma'nın en büyük Polonyalı yazarı sayılan Adam Naruszewicz, Yunanlı Anacreon'un homoerotik şiirlerini çevirirken, İngiliz Richard Payne Knight, 1786'da, antik kültürde eşcinselliği anlatan araştırmalarını yayınlar. Yasaklardan silkinenler, cinsel arzularının tatmininde kendilerini daha bir özgür hissetmeye başlarken, "libertinage" yani "sefahat," Aydınlanma sürecine damgasını vuran bir yan gelişme olur.

Eşcinselliğin de bu dönemde alenileşmesini, hatta Londra ve Paris'te erkek fahişe şebekelerinin türemesini, özellikle de eski Yunan'ın "erkekler arası dostluğun yüceltiildiği, çıplaklığın teşvik edildiği, erkek bedeninin hayranlık uyandırdığı bir güzel oğlanlar cenneti" olarak takdim edilmesi olduğu söylenir. 1717-1768'de yaşayan, modern Sanat Tarihi'nin ünlü eşcinsel kurucusu Alman Johann Joachim Winckelmann'ın erkek güzelliğini yücelten eserleri, Avrupa üniversitelerinin raflarında yerlerini alırken, aşk, Tanrı'nın Adem ve Havva'ya "berekatli olun ve çoğalın"(11) diye emrettiği "cinsel ilişki" olmaktan çıkar, bilimsel yöntemle, "iki epidermisin teması" olarak tanımlanır.(12) Eski Roma'dan beri ortalıkta görünmeyen travestiler belirirler, bunlardan Şövalye d'Eton'un yaşamı (1728-1810) kaleme alınır. Lezbiyenlik, ruhban sınıfına saldırılar ve pornografik ayrıntılarla sunulur. Bu tür kitapların en iyi bilinenlerinden birisi Diderot'un 1796'da yazdığı "La Religieuse"(13) isimli romandır. Diderot'nun danışmanlık yaptığı Çariçe İkinci Katerina ve Fransız Marie Antoinette'nin lezbiyen olduklarına dair kanıtlanmamış hikâyeler anlatılır. Yine de, 1787 itibariyle eşcinsellik ağır cezaya tabidir ve örneğin İsveç'te gaylerin boynu vurulur.

Eşcinselliği meşru hale nasıl getirdiler?

İncil'in emrettiğini yoksaymanın bir yolu, eşcinselliği dinsel alanın dışına çıkarmaktır. Gayretler bu yönde yoğunlaşır. 1684-1754 yılları arasında yaşayan Danimarkalı tarihçi ve oyun yazarı Ludbic Holberg, eşcinselliğin bireysel bir konu olduğunu, kilisenin/devletin bu hususta tarafsız kalması gerektiğini söyler. Holberg'in akranı Fransız Montesquieu (1689-1755) eşcinselliğin "ulusal bir görenek" olmaktan öte anlamı olmadığını savunur. Voltaire'e göre "nefretlik" bir eylem olmasına karşın(14) suç olmaktan çıkarılmalıdır.(15) Eşcinselliği dinsel alanın dışına çıkarmanın bir diğer yolu, anormal, sapkın ve yapay cinsel davranışlar olarak tezahür eden bir "akıl kusuru" olarak algılanmasını sağlayarak, "günah" olmaktan çıkarmaktır ki, psikologlar, psikiyatristler, araştırmacılar arasında zaten bu hususta tam bir mutabakat vardır. Tanrı'dan gelen böylesi bir anomali karşısında ilâhiyatçılara susmak durumunda kalacaklardır. Kaldı ki, Kutsal Kitap, eşcinselliğe yol verecek biçimde yorumlanabilecek ayetler de içerir. Nitekim "Ben /Tanrı/ şölenlerinizden nefret ediyorum, ciddi oturumlarınızdan haz almıyorum... /bırakın/ adalet sular gibi çağlasın ve dürüstlük devasa bir ırmak gibi aksın"(16) diye de buyurmuştur. Buradaki "dürüstlük" ve "adalet" kavramlarının eşcinsellerin lehine kullanılması uzun sürmeyecektir.

Ne ki, gay ve lezbiyenler, kendilerini günahtan aklamış gibi durmakla birlikte, "hasta" sayan takdimlerden hoşnut değillerdir. Amaç, eşcinselliğin bir hastalık değil, "bireysel bir tercih" ve "hak" olarak alenileştirilmesini, tüm yasakların kaldırılmasını sağlamaktır. İkinci Dünya Savaşı'ndan itibaren eyleme geçerler. Dünya Sağlık Örgütü'nün eşcinselliği akıl hastalıkları listesinden silmesi 1981'i bulur. İngiliz asabiyeci Prof. Simon LeVay 1991'de eşcinsel erkeklerin beyin yapılarının diğerlerinden farklı olduğunu gösteren araştırmasının sonuçlarını yayımlar. 1993'te Amerikan Ulusal Kanser Enstitüsü Biyokimya Laboratuvarı şefi Dr. Dean Hammer, erkeklerin X-kormozonunda "gay geni" bulunduğunu açıklar. 1994'te Amerikan Psikoloji Derneği, nihayet, eşcinselliğin akıl kusuru olmadığı gibi, ahlâksızlık da olmadığına dair bildirisini yayımlar. Buna göre, eşcinsellik "bir azınlığın aşk ve cinselliğini ifade etme biçimi"nden ibarettir. Kaldı ki, "cinsel yönelim, bir seçim değil, hayatın en başında, muhtemelen doğmadan önce varolan bir eğilimdir," denir.

Dinsel alanın dışındaki gelişmelere gelince: 1960lı yıllar, ırkçılığa, ayrımcılığa, maçoğuğa, kapitalizme, Vietnam Savaşı'na karşı çıkan, hippy-yanlısı yıllardır ve eşcinsellerin davalarını güdebilmeleri için münbit bir zemin oluştururlar. İlk zafer, 1962'de ABD Illinois eyaletinin eşcinselliği mahkûm eden yasalarının iptali ile gelir. Bunu "Gay Kurtuluş Cephesi"nin kuruluşu izler. '70li yıllarda seküler yasalar birer birer lağvedilirken, Vatikan ilk uzlaşmacı adımını atar, "eşcinsel duyguların ihtiyari değil fitri" olmaları nedeniyle günah sayılmayaca-

ğı, ancak "eşcinsel eyleme dönüşmeleri halinde" faillerinin cezalandırılmalarının caiz olduğunu açıklar. Bundan bir yıl sonra, 1976'da, "Katolik Piskoposları Ulusal Konferansı"nda yayınlanan sonuç bildirgesinde "eşcinseller, temel insan haklarını ihlâl eden önyargılardan dolayı acı çekmemelidirler. Saygı, dostluk ve adalet görmek onların da haklarıdır" denir. 1989'da Kanada Birleşik Kilisesi, İsa Mesih'in hizmetindeki tüm eşcinsellerin ruhban sınıfına katılabileceklerini duyurur. 1990'da ilk eşcinsel çift evlenmek üzere Hawaii evlendirme dairesine başvururlar; başvuruları 1998'de Eyalet anayasasında yapılan bir değişiklikle kabul edilir. 2000'de İngiliz silâhlı kuvvetleri eşcinsellerin askerlik yapmalarını kabul eder. Aynı yıl, Avrupa Parlamentosu eşcinsel evliliklerin medeni haklarını 265'e karşı 125 oyla teslim eder. 2003'te, ironik bir biçimde Libya'nın başkanlık yaptığı BM Genel Kurulu'nda, İnsan Hakları Komisyonu İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 2. maddesine "eşcinseller" in de eklenmesine ilişkin önergesini sunar. Son perde yine 2003'te eşcinselliğin "Nefret Yasaları"nın (17) koruması altına alınmasıdır. Bundan böyle ABD, Kanada, Yeni Zelanda ve İngiltere ve İsveç'te, eşcinselliği, eşcinsel evlilikleri kınayan, karşı çıkan, muhalefetini belirten yazılı veya sözlü beyanat, "suç" sayılacaktır. Hahamlar, "Ne o? Eşcinselliği lanetlediği için Tanrı'yı da mı hapse atacaksınız" diye bağıradersunlar, İsveç'te Ake Green isimli bir papaz 2004'te İncil'den eşcinselliği lanetleyen pasajları okuduğu için mahkûm olur. İskoçya Parlamentosu "din adamlarının eşcinsellik karşıtı vaazlar" vermelerini yasaklar. Yazının başında dediğim gibi, düştün, kalktın, yaralandın, debelendin, hırpalandın, miden bulandı, başın döndü, için acıdı, için katıldı ama ülkemizin ilk "Gay-Lesbiyen Öğrenci Kulübü"nü kurmayı başardın, iki yüz yıllık modernleşme serencamının son durağına da eriştin Türkiye! Bundan böyle yapılacak iş, Kahire toplantısında vazedildiği üzere, "İslâm dünyasının sorunlarını küreselleşme şemsiyesi altında çözümlenmeye" çalışmaktır. Yol haritası da bellidir. Kaldı ki, Diyanet İşleri Başkanımız Sayın Bardakoğlu'nun belirttikleri gibi, "...globalleşmeye diğer adıyla küreselleşmeye karşı çıkmazsınız. Çünkü, o, kendinizi içinde bulduğunuz bir olgudur."(18) İlâhiyatın liberaline kul mu dayanır?

(10) Örneğin, John Cleland'ın 1749 *Fanny Hill*'i, 1790'ın *Casanova anıları*, (11) *Yeni Ahit*, *Genesis 1:28*, (12) *Nicolas Chamfort*, 1741-1794, Fransız yazarı, taşlamaları ve vecizeleriyle tanınır (13) "*Rahibe*", (14) *Dictionnaire philosophique*, 1764 , (15) *Prix de la Justice et de l'Humanité*, 1777 , (16) *Eski Ahit*, *Amos 5:21-24*, (17) *Hate Laws*, (18) *Zaman*, 6 Nisan 2007